

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc C-68/11

Evropská komise

v.

Italská republika

„Nesplnění povinnosti státem — Životní prostředí — Směrnice 1999/30/ES — Kontrola znečišťování — Mezní hodnoty pro koncentrace PM10 ve vnějším ovzduší“

Shrnutí – rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 19. prosince 2012

1. *Žaloba pro nesplnění povinnosti — Návrh na zahájení řízení — Uvedení námitek a žalobních důvodů — Formální požadavky — Jednoznačná formulace — Absolutní podmínka přípustnosti*

[Článek 258 SFEU; jednací řád Soudního dvora, čl. 38 odst. 1 písm. c)]

2. *Životní prostředí — Znečištění ovzduší — Směrnice 1999/30 — Povinnost přijmout opatření nezbytná k zajištění nepřekročení mezních hodnot koncentrace PM₁₀ — Překročení denních mezních hodnot — Nesplnění povinnosti*

(Směrnice 1999/30, čl. 5 odst. 1)

3. *Žaloba pro nesplnění povinnosti — Objektivní charakter — Původ nesplnění povinnosti — Nedostatek/neexistence vlivu*

(Článek 258 SFEU)

4. *Členské státy — Povinnosti — Nesplnění povinnosti — Odůvodnění — Vyšší moc — Podmínky*

(Článek 258 SFEU)

1. Soudní dvůr může i bez návrhu zkoumat, zda jsou splněny podmínky stanovené v článku 258 SFEU pro podání žaloby pro nesplnění povinnosti.

V tomto ohledu, jak vyplývá zejména z čl. 38 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Soudního dvora a související judikatury totiž vyplývá, musí každý návrh na zahájení řízení uvádět předmět sporu a stručný popis žalobních důvodů a tyto údaje musejí být natolik jasné a přesné, aby umožnily žalovanému připravit si obhajobu a Soudnímu dvoru vykonávat přezkum. Z toho vyplývá, že hlavní skutkové a právní okolnosti, na kterých je žaloba založena, musí uceleně a srozumitelně vyplývat z textu samotné žaloby a že návrhová žádání žaloby musí být formulována jasně, aby se předešlo tomu, že Soudní dvůr rozhodne nad rámec návrhových žádání nebo opomene rozhodnout o některém z žalobních důvodů.

Pokud jde o žalobu pro nesplnění povinnosti, neuvedení takového zásadního údaje pro obsah návrhu na zahájení řízení, jakým je případně období, během kterého členský stát podle tvrzení Komise porušoval unijní právo, nesplňuje požadavky souvislosti, jasnosti a přesnosti.

V takovém případě se Komise nemůže omezit na tvrzení, že se jedná o současné nesplnění povinnosti a že se rozhodnutí Soudního dvora musí týkat současnosti, nikoliv minulosti, bez upřesnění dotčeného období.

(viz body 49–54)

2. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 55, 67)

3. Viz znění rozhodnutí.

(viz body 62, 63)

4. Viz znění rozhodnutí.

(viz bod 64)